

Novinky

obce Hradištko-Kersko

zdarma

Podzim – číslo 11, ročník III., září 2013

Hradištkým dětem začala škola

Zahájení nového školního roku

Křest knihy o Hradištku

Labské tůně v Hradištku

Vážení spoluobčané, dostáváte do rukou již jedenácté vydání Novinek Hradištko a Kerska, které jsme pro vás opětovně připravili a vydali zcela zdarma. Jsem rád, že ti, kteří Novinky připravují, neztrácejí svůj elán a bez nároku na finanční odměnu stále více profesionálněji přistupují k Novinkám. Na úvod mi dovoluji popřát všem prvňáčkům mnoho studijních úspěchů a školnímu personálu pevné nervy při zvládání každodenní práce se školáky.

Obec pro všechny občany v těchto dnech provádí rekonstrukci obecního úřadu.

Budova bude nově sloužit také jako jídelna pro děti Základní školy v Hradištku. Nové prostory budou dále využívat dámy z obou našich Klubů důchodců, na které budou čekat útulné prostory pro jejich pravidelná setkávání. Ošizení nebudou ani návštěvníci místní knihovny, kteří se mohou rovněž těšit na zcela nové prostory. Zkrátka nepřijdou ani pacienti, pro které připravujeme zcela novou ordinaci lékaře. Všichni návštěvníci úřadu budou moci využívat nově zrekonstruované toalety a jsme si jisti, že se v takových moderních prostorách budete

určitě cítit příjemněji. Rekonstrukce budovy je plně hrazena ze zdrojů obce Hradištko, které se nám podařilo ušetřit v rámci úsporných kroků v obci. Dále pracujeme na projektu zateplení budovy, neboť Státní fond životního prostředí České republiky vyhlásil výzvu na zateplování obecních budov a tudíž je škoda této dotační možnosti pro blaho obce nevyužít.

Zastupitelstvo obce Hradištko na svém řádném zasedání dne 4. 9. 2013 po více než roční debatě odsouhlasilo prodej pozemků pod tenisovými kurty v Kersku.

...pokračování na další straně

...Tyto pozemky byly prodány za částku 1,5 mil. Kč. Chtěl bych vás ujistit, že územní plán obce Hradištka zahrnuje tyto pozemky do zóny: sportoviště a tudíž nelze na těchto pozemcích postavit nic jiného než sportovní areál. Obec Hradištka se více než dva roky snažila upravit současnou nájemní smlouvu s Tenisovým klubem Kersko, který měl od roku 1992 pozemky pronajaty za nájemné 1 Kč ročně. To znamená, že za celých 21 let působení Tenisového klubu obec do svého rozpočtu získala 21 Kč. Vzhledem k tomu, že provozní podmínky Tenisového klubu byly výhradně určeny pouze členům jejich klubu a ne všem zájemcům o sport, jak si obec při

podpisu smlouvy v roce 1992 představovala a Tenisový klub razantně odmítl diskusi na téma zvýšení nájmu a navíc odvetou podal na Obec Hradištka dvě žaloby na nové určení vlastnictví, kdy si paradoxně nárokují tyto pozemky za vlastní, dospělo zastupitelstvo obce k těmto krokům. Výtěžek z prodeje pozemků pod tenisovými kurty může být po rozhodnutí zastupitelstva částečně využit na spolufinancování projektu revitalizace rybníka v Kersku a opravu povrchů cest v kerských alejích.

Závěrem přeji všem příjemné počtení a hezké, zřejmě již podzimní dny.

Ing. Jiří Kubela, starosta

Revitalizace rybníku

Obecnímu úřadu v Hradištku se podařilo získat finanční dotaci ve výši 75 % z celkových nákladů cca 2 mil. Kč z Operačního programu Ministerstva životního prostředí na revitalizaci rybníku v Kersku. Jeho výlov provede Český rybářský svaz v sobotu 3. října 2013 od ranních hodin. Revitalizace bude probíhat od října 2013 do března 2014. Věříme, že tato akce přispěje k vylepšení situace s odtokem povrchových vod v Kersku.

Kalendář 2014

I v letošním roce pro vás připravujeme nový stolní čtrnáctidenní kalendář Hradištka-Kersko 2014 za 100 Kč. Výtěžek z prodeje bude přidán k vybrané částce z minulého roku (13.000 Kč), která poslouží na plánované vylepšení prostoru před hřbitovem v Hradištku v roce 2014. Kalendář bude v prodeji od poloviny října 2013 na obvyklých místech Hradištka a Kerska.

Říjnové volby

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky se budou konat ve dnech 25. a 26. října 2013.

Volební místnost v klubu důchodců č.p. 25 v Hradištku bude otevřena v pátek 25. října od 14.00–22.00 hodin a v sobotu 26. října od 8.00–14.00 hodin.

Rekonstrukce obecního úřadu

Budova obecního úřadu nyní prochází vnitřní rekonstrukcí. Ze dvou garáží v přízemí bude vybudována výdejna jídla pro školní děti a v odpoledních hodinách bude tento prostor i s venkovní terasou do dvora sloužit oběma klubům důchodců. V přízemí vznikne také nová ordinace lékaře s toaletou a dvě propojené místnosti budou sloužit jako knihovna. Nově bude vybudováno také sociální zařízení v přízemí i v prvním patře. Nutná je také výměna elektrických rozvodů,

Branaldova a Hrabalova zastávka v Kersku

V novém autobusovém jízdním řádu Pražského integrovaného systému na lince č. 443 z Čelákovic do Nymburka jsou již pojmenovány nově zastávky Hrabalova (bývalá Kersko U lavičky) a Branaldova (bývalá Kersko Osada).

Tímto krokem byly zahájeny práce na vybudování nových zastávek, které nesou jména po spisovatelích, kteří v Kersku vlastnili chaty, na kterých pobývali a literárně tvořili. Adolf Branald (1910–2008), český spisovatel, autor románů, povídek a divadelních her, např. Stříbrná paruka, Dědeček automobil, Skříňka s líčidly, Vizita; na základě tohoto románu byly natočeny filmy Pozor vizita a Sestřičky). Bohumil Hrabal (1914–1997), český spisovatel, nejpřekládanější český autor 20. století. Mezi jeho nejznámější knihy patří Ostře sledované vlaky, Pábitelé, Něžný barbar, Postřiziny, Slavnosti sněženek, Obsluhoval jsem anglického krále, Příliš hlučná samota...

vyvložkování komína a výměna radiátorů. Vedle hlavního vchodu do budovy bude umístěn zvonek, kterým si občané se stížnou pohyblivostí mohou přivolat nás, pracovníky obecního úřadu nebo pana doktora. Všechny tyto opravy by měly být dokončeny do 1. prosince 2013. Rádi vás potom provedeme celou budovou v rámci dne otevřených dveří. Datum bude včas zveřejněno na webových stránkách obce, rozhlasem, sms zprávami i na vývěskách v obci.

Úřední hodiny

Po dobu rekonstrukce od 11. září do konce listopadu 2013 bude obecní úřad uzavřen. Nebude možné provádět hlášení rozhlasem. Během této doby vám budeme k dispozici v budově klubu důchodců vždy v pondělí od 8 do 11 hodin.

Ordinace lékaře uzavřena. MUDr. Vít Konšel ordinuje v Nymburce. Knihovna uzavřena.

V naléhavých případech můžete volat nebo se za námi zastavit osobně do 17 hodin:

- **Účetní paní Hana Vorlíčková, tel.: 325 598 120, Hradištka č. 90**
- **Místostarostka Jana Kubová, tel.: 325 598 122, Kersko, Lesní ateliér Kuba, č. 660**
- **Starosta Ing. Jiří Kubela, tel.: 725 980 725**

Změna otevírací doby Koloniálu. Již platí zimní provoz, všední dny 7.00–12.00 hodin, sobota 7.00–11.00 hodin a neděle 8.00–10.00 hodin.

Obecní úřad pořádá 3. října 2013 zájezd na **divadelní představení České nebe**. Vstupenky již v prodeji, více informací v jiné části Novinek.

Podrobné informace o dění v obci, fotografie z akcí a další zajímavosti naleznete na webových stránkách obce: www.hradistko-kersko.cz

Blahopřání občanům

Hodně zdraví a spokojenosti přejeme všem, kteří slaví 70 a více let.

V září oslaví krásné narozeniny paní Věra Svatušková a Jaroslava Kožnarová a pan Stanislav Loskot.

V říjnu slaví narozeniny paní Věroslava Václavíková, Anna Jonášová, Ludmila Šestáková a pan František Kutifel.

V listopadu bude slavit pěkné narozeniny paní Helena Hezinová, Oldřiška Zahradková a Zdenka Krejčí a pánové Josef Hráský, Josef Cafourek, Stanislav Kovářik a Josef Stopfer.

V prosinci se krásného věku dožívá paní Marcela Sasková a pánové František Vejř a Josef Drobny.

Krásné 90. narozeniny

Úžasné 90. narozeniny oslavila 26. 7. 2013 paní Štěpánka Zavadilová, která je více než 30 let dobrou duší klubu důchodců v Hradištku.

Popřát k tomuto životnímu jubileu jí

přišli zástupci obce i klubu mladších důchodců. Oslavy probíhaly několikrát také s přáteli a rodinou. Však si to paní Zavadilová pro svůj elán, moudrost a dobrou duši zaslouží. Ze srdce blahopřejeme!

1 x foto: J. Šestáková

Návštěva Domova Mladá v Milovicích

Ve čtvrtek 5. září 2013 se čtyři členky klubu starších důchodců se mnou vypravily na návštěvu za obyvateli Domova Mladá v Milovicích, se kterými se již dlouhá léta znají a navštěvují již od dob existence Ústavu sociální péče v Kersku.

Napečené dobroty, dárečky od obce Hradištko i barevná klubíčka vlny, která se budou hodit při pracovních aktivitách, udělaly všem velkou radost. V barevných prostorách moderního zařízení mají všichni své pokoje vybavené televizorem, jídelna s obývacím prostorem je příjemně zabydlená a výzdoba chodeb dokazuje, že zde

žije spousta tvořivých a šikovných lidí. S obdivem jsme poslouchaly vyprávění o pobytu na horách, o úspěších na sportovních akcích, o koncertech zdejší kapely i o divadelních představeních. Nejvíce nás potěšil úspěch Domova Mladá na již

7. ročníku mezinárodního filmového festivalu (ne)herců s mentálním a kombinovaným postižením „Mental Power Prague Film Festival“, který se konal letos v červnu. Vojta Kotek předal cenu za hlavní ženskou roli Věře Doležalové, obyvatelce zdejšího Domova. Tento oceněný film *Obyčejný den* najdete na www.mentalpower.cz

Dopoledne strávené v Domově Mladá v Milovicích bylo naplněno příjemným povídáním i společným vzpomínáním na návštěvy v Kersku i účast obyvatel Domova na bále klubu důchodců v Hradištku. Děkujeme za milé přijetí!

Jana Kubová

Co je nového v knihovně?

Naše paní knihovnice Jana Šestáková je nejen výbornou knihovnicí (což dokazuje i v říjnu 2012 udělené ocenění Střeďochský Kramerius pro nejlepší pět malých knihoven), ale i pečlivou kronikářkou (zaznamenává dění v naší obci od roku 2000, kroniky si můžete prohlédnout na Obecním úřadě v Hradištku) a nyní i autorkou nové knihy „Hradištko – povídání při černé hodině“.

V neděli 25. 8. 2013 se uskutečnil křest této knihy, ta vznikla ke 100. výročí založení knihovny v Hradištku. Knihu pokřtila Lucie Macháčková, pracovnice knihovny v Kutné Hoře. Kniha je k dostání u paní

Šestákové v Hradištku, č.p. 653 nebo v Lesním ateliéru Kuba v Kersku.

V úvodu knihy autorka píše: „Milí přátelé, předkládám Vám útržky z historie a strípky vzpomínek z našeho milého Hradištka v minulém století. Při sestavování této knížky jsem si povídala s mnoha příjemnými lidmi a děkuji jim za čas, který mi věnovali. Ne všechno, co mi řekli, jsem použila. Není to tím, že by jejich příběhy nebyly zajímavé, ale neuměla jsem je uchopit a zpracovat. Ale ty, které mi šly pod tužku, Vám předkládám k přečtení. Snad se budou

líbit. Může se stát, že některý příběh znáte trochu jinak, ale o detaily tu tolik nejde. Při černé hodině může vyprávět příběh trochu poupravit, aby posluchače zaujal. Použila jsem hovorovou češtinu, která se míjí se spisovným jazykem, protože tak se u nás mluví. Zdrojem informací mi byly staré obecní kroniky, zápisky pana Jurečka, vzpomínky občanů Hradištka i moje...“

Do Hradištka jezdím odpočívát

Rozhovor s Ladislavem Barešem, pracovníkem Egyptologického ústavu v Praze. Pane Bareši, je práce egyptologa vaší celoživotní prací? Co musí člověk vystudovat, aby mohl tuto zajímavou práci vykonávat. Kolik Čechů tam pracuje?

● Egyptologie je mou celoživotní náplní od doby, kdy jsem těsně po maturitě v roce 1970 dělal přijímačky na Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Měl jsem to štěstí, že jsem se tehdy stal jedním ze dvou studentů egyptologie, tehdy ještě pod vedením jedné z legend tohoto oboru u nás, prof. Zbyňka Žáby. Ten ale již po roce zemřel, a ve studiu egyptologie nás potom vedli jeho kolegové, dr. František Váhala a tehdy mladý dr. Miroslav Verner, pozdější dlouholetý ředitel Egyptologického ústavu a vedoucí českých archeologických prací v Egyptě. Vzhledem k výlučnosti oboru o možným obtížím při hledání pozdějšího uplatnění v praxi se egyptologie tradičně studuje spolu s nějakým dalším oborem, což v případě mém (i mého spolustudenta a kolegy prof. Břetislava Vachaly) byla arabistika. Na egyptologii jsme byli dva studenti, na arabistice tehdy pět. Od té doby studentů egyptologie podstatně přibýlo, i když se tento obor zdaleka neotevírá každý rok, ale přibližně jednou za tři až šest let (spíše těch pět až šest). Egyptologie se stále studuje jako jeden obor dvouoborového studia, dnes po všech peripetiích reforem studia jako dvouletý navazující magisterský obor, kterému předchází tříleté bakalářské studium. V tomto oboru dnes v ČR pracuje zhruba 25 lidí (včetně tří našich zahraničních kolegů), ale z toho několik jen na částečné nebo krátkodobé úvazky.

Od kterého roku jezdíte do Egypta pracovat, na kterém místě tam působíte? Jak dlouho zde může česká skupina bádát?

● V Egyptě jsem byl poprvé v roce 1974 ještě jako student na praxi v rámci archeologické expedice. Bylo to v Abúsíru (asi 20 km jihozápadně od Káhiry), kde náš ústav působí už od roku 1960, a který stále zůstává hlavním cílem našeho bádání. Abúsír je místem, kde se nechalo pohřbit několik králů 5. dynastie (kolem 2450 př.Kr.) se svými rodinami a vedle nich vzniklo rozsáhlé pohřebiště s hrobkami vysokých i nižších úředníků z doby Staré

říše (asi 2600-2200 př.Kr.) a také z poloviny 1. tis. př. Kr. Do současnosti bylo důkladně prozkoumáno jen asi 10-15 % rozlohy tohoto pohřebiště, takže práce je tam ještě na několik generací. V posledních deseti letech jsme rozšířili svou činnost i na další místa v Egyptě (oáza Baharija v Západní poušti, asi 300 km jihozápadně od Káhiry), a také do Súdánu, do oblasti 6. nilských peřejí (asi 80 km severně od Chartúmu) a do vesnice Usli (na východním břehu Nilu asi 350 km severovýchodně od Chartúmu).

V roce 2011 byly v Egyptě nepokoje, i letos je tam situace velmi neklidná. Přerušili jste práci? Jak vůbec tato nelehká situace poznamenala hledání nových a spravování stávajících vykopávek?

● Situace v Egyptě má samozřejmě bezprostřední vliv na naši práci. Při velké vlně loupění na počátku nepokojů v roce 2011 řádili zloději i v místě našich vykopávek, kde jednak vyloupili naše sklady, ale i řadu památek do té doby skrytých pod zemí, na které ještě při výzkumu nepřišla řada. Ve skladech nám pobrali hlavně materiál potřebný pro archeologickou práci (sběrači železa řadí i v Egyptě), jinak všechny cennější nálezy z našich vykopávek byly samozřejmě už dávno předtím odvezeny do muzeí a skladů egyptských památkářů. Pobrali a především zničili nám tak jen předměty sice cenné z historického hlediska, ale nezajímavé pro překupníky starožitností. Po roce 2011 se tak naše činnost soustředila především na alespoň částečnou nápravu způsobených škod. Další expedice měla podle původního plánu odjet do Egypta v polovině září, ale jestli to situace dovolí, je otázka.

Na čem konkrétně v Egyptě pracujete? Podařilo se vám najít něco unikátního, něco, co je úspěchem českého týmu?

● Ve své práci v Egyptě se soustřeďuju především na výzkum velké skupiny hrodek vysokých hodnostářů zhruba z let 530-520 př.Kr., tedy složitého a přelomového období, kdy Egypt dobyli vládci perské říše. Zatím jsme tu prozkoumali tři velké a dvě menší hrobky s pohřebními komorami položenými až 20 metrů pod zemí. Nejpozoruhodnější z nich byla hrobka kněze Iufay, kde sice dávní zloději starožitností taky pracovali, ale pohřební komora

(s celou původní bohatou výzdobou a výbavou) zůstala nakonec nedotčena a my jsme tak byli v roce 1996 po 2500 letech první, kdo do ní opět vstoupil. Předměty z Iufayovy pohřební komory byly od té doby několikrát vystaveny v Egyptském muzeu v Káhiře jako jeden z nejcenějších nálezů z poslední doby.

Co se dá ještě vůbec objevit? Můžete prosím odhadnout, kolik zůstává neobjeveno?

● Jak jsem se už zmínil, zatím jsme z celé rozlohy abúsírského pohřebiště prozkoumali jen asi 10-15 %. Dá se tam předpokládat ještě mnoho zajímavých nálezů - podobných například nálezu hrobky do té doby neznámé princezny z doby před 4500 lety; v hrobkách sousedících s místem pohřbu této princezny se našlo několik nádherných a dobře zachovaných soch hodnostářů.

Vím o vás, že pobýváte občas v naší obci, v Hradištku. Co vás sem přivedlo?

● Do Hradištka jsem začal jezdit zhruba před 15 lety se svou současnou manželkou, jejíž babička se sem přistěhovala v 60. letech. **Jezdíte do Hradištka relaxovat nebo zde i pracujete na svých výzkumech?**

● Do Hradištka jezdím spíše odpočívát s rodinou, a někdy taky samozřejmě pomáhám rodičům své ženy s pracemi v domě a okolo. Pokud jsem v létě v Hradištku delší dobu, беру si sebou odborné knihy a časopisy, na které jindy nemám čas.

Máte ve svém volnu čas na nějakou osobní zálibu? Máte dalšího koníčka, kromě egyptologie?

● Egyptologie se někdy dá považovat spíše za způsob života, než za zaměstnání, a tak volného času moc není. Už více než půl století jsem ale nadšeným fandou plzeňského fotbalu a v menší míře i hokeje (obojí mi dělá v poslední době velkou radost), ale kromě Plzně držím palce i fotbalistům západočeského Stříbra, kde jsem prožil velký kus dětství, a samozřejmě i Hradištka.

Bronislav Kuba

Základní škola Hradištko

V pondělí 2. září 2013 byl zahájen nový školní rok 2013/2014 také v naší škole v Hradištku.

Paní ředitelka Mgr. Marcela Šteffková spolu s učitelským sborem a starostou obce Ing. Jiřím Kubelou přivítala dvacet

čtyři žáků pěti ročníků. Sedm prvňáčků dostalo na uvítanou tradiční šerpu a malé dárečky. Všem dětem přejeme úspěšný školní rok, mnoho kamarádů a zajímavé zážitky. Informace o škole naleznete na: www.zshradištko.pcsa.cz

Michaela Šaldová, Lucie Šťastná, Karolína Tučková, Alžběta Gromešová, Kryštof Jelínek, Adam Kopsa, Jan Kopsa

Klub mladších důchodců

Na konci školního roku paní učitelky navcičily s dětmi divadelní představení a při té příležitosti se rozloučily s žáky, kteří končí pátou třídu a jdou do jiných škol. Náš klub se také připojil. Koupily jsme každému dárek a popřály jsme jim úspěch v dalších ročnících. Děti končících

v naší škole bylo sedm a sedm je i nových prvňáčků, kteří 2. 9. zasedli do lavic. O prázdninách jsme se v klubu nescházely, protože mnohé z nás se staly hlídacímí babičkami a proto se už těšíme, až se budeme opět pravidelně vídat.

Milúše Ziková

Žil v Kersku jeden pán,

ten pán měl Kersko velmi rád. Když se sem v padesátých letech přistěhoval, stal se jedním z těch pravověrných Keršťáků, kterým nebylo nikdy lhostejné, jak vypadá Kersko za branou jeho plotu. Žití zde bylo vždy krásné, romantické, nikoli však jednoduché.

Všude daleko, vodu i odpad si každý musel vyřešit sám, když zafoukal vítr, tak nešel proud, telefon sem tam někde. Přesto se v Kersku ten pán spolu se svojí paní usadil. Byl jedním ze slavných kerských zahrádkářů a na stará kolena, až když to poměry v naší zemi umožnily, začal v tomto oboru i podnikat. Keřík či strom s jeho značkou má ne jeden z nás. Žil v Kersku a chtěl zde žít plnohodnotně. Zasloužil se o to, aby elektřina šla zemí, nikoli po sloupech, což bylo v té době nevídané. Od začátku byl při zrodu klubovny zahrádkářů, kde se konaly různé akce, na tu dobu málo vída-

né. Byl u zrodu místního zpravodaje Naše Kersko, zásoboval jej i vlastními radami a to opravdu bylo v té době nevídané. Byl u pořádání Dětských dnů, těch dětských dnů, kterých si všiml i pan Hrabal a povídku „Jeden dětský den“ jim věnoval.

Do konce svého života mu nebylo lhostejné, po jaké cestě v aleji číslo dvanáct jezdí. Prostě ji jen stále opravoval. Chtěl být, a často se mu to dařilo, ve všem první. Vlastnil snad první auto Favorit v naší zemi, první hifi věž, první originální zahradní nářadí známé značky, první profesionální zavlažování, první reklamní poutač v Kersku, první opravdový brusinkový kompot... Každá lopata se honosila jeho jménem. Nesnášel montérky, své rostliny oslovoval jen latinsky a až do konce života brouzdal na notebooku po internetu. Neznám slepice, kterým někdo postavil vlastní chatu za to, že mu pomáhají zpracovat hlínu. Pardon,

vlastně zeminu. Byl velkým gurmánem života, žil naplno, pro svůj domov i pro Kersko hodně vykonal. Neznal výraz „To nepůjde“ a právě přes tuto svoji zarputilost a buldočí povahu a právě proto, že chtěl mít vždy víc, než ostatní, a proto, že chtěl být vždy ve všem první, měl řadu nepřátel. Tak už to v životě chodí. Říkal, že vděku se člověk nedočká a ani na něj nečekal. Nebyl nikdy boдрým chlapíkem od vedlejšího stolu z hospody, netykal jen tak někomu, komplikované vztahy měl s kde kým...

Žil v Kersku jeden pán, ten pán měl Kersko velmi rád, a jestliže někde existuje seznam těch, kteří se zasloužili o rozkvet Kerska, a jsou tam zapsáni tučným písmem, tak pan Miroslav Janda by v tomto seznamu rozhodně neměl chybět. Jen té devadesátky, kterou by oslavil letos v září, té se už nedožil.

Slavnosti sněženek, díl VI. – pan Metek

Letos uběhlo již třicet let od premiéry filmu Jiřího Menzela, natočeného na motivy povídek Bohumila Hrabala - Slavnosti sněženek. Tento film se natáčel v Kersku a jeho okolí. Přinášíme vám seriál, který popisuje hlavní místa děje a postavy.

Milan Prokop (*1953), se kterým jsem se sešel k následujícímu rozhovoru, je jediným synem Metoděje Prokopa (1922–1995), toho, který byl v Kersku jedním z nezapomenutelných obyvatel, kterých si nešlo nevyšimnout. I pro mistra slova, Bohumila Hrabala, byl Metoděj Prokop natolik výraznou osobností, že mu věnoval nejen své přátelství, ale i povídku v knize Slavnosti sněženek, povídku Pan Metek.

...pan Metek Miša je ve skutečnosti od-vážný muž, který aby nemusel myslet nad nesmyslem nejen svého, ale i celého života, tak jako letní listí, které milosrdně zakrývá na parcelách v lese jeho domečky a kůlny a zmatek, tak i pan Metek každou výhodnou koupí zakrývá výhled na sebe sama, pohled sám sobě do tváře, pohled, kterého se nakonec každý člověk léká a děsí, ale utéci od něho už nemůže. Ale tak to asi má být...

Pane Prokope, vašeho tatínka musel Bohumil Hrabal dobře znát. Jak přišel k přezdívkě?

• Toto přízvisko vzniklo poněkud záhadně. Hrabal, když studoval v Brně, zřejmě znal také nějakého Metoděje, kterému říkali Metku. V Kersku si myslím, že mu tak neřikali. Říkali mu Mišo, jak se píše i v povídce, Metoději nebo Mendo.

Ve kterém roce vaši rodiče chatu v Kersku postavili?

• Otec koupil parcelu v roce 1953, to jsem se zrovna narodil. Když mi byly dva roky, tak se rodiče rozvedli, nicméně jsme se jako rodina stýkali i nadále. Už jako dítě jsem se tady občas objevoval. Táta se rozhodl, že si chatu postaví celou sám. Nejdříve postavil dřevostavbu, která mu časem připadala malá, tak začal postupně přistavovat až do dnešní podoby, kdy je to objekt ve tvaru písmene L, který při pohledu shora vypadá jako docela velká stavba. Tu část, které otec říkal dílna, jsme přistavovali, když mi bylo asi patnáct let. Dokud otec pracoval, tak sem jezdil každou volnou chvíli, někdy i během týdne. Do Kerska jezdil táta na motocyklu, dokonce si postavil jeden i sám. Ten si nechal patentovat. Mělo speciální pérování, které bylo schované pod nádrží.

Čím byl váš tatínek?

• Byl vyučený soustružník kovů. Osvědčení si hrdě pověsil do dílny nad soustruh, který výhodně koupil jako šrot. Pak ho

reparoval. Dodnes soustruh pravděpodobně funguje u Zbyška Volného. Otec na něm pracoval. Dokázal na něm vyrobit z tvrdého dřeva třeba lampičku s tvarovanou nohou nebo vyráběl i z bronzu. Pak si udělal strojní průmyslovku, začal studovat na vysoké škole. Přišla však válka a studia nedokončil. Pracoval jako konstruktér ve Výzkumném ústavu sklářské techniky v Praze, kde dělal šéfkonstruktéra. Při zaměstnání začal dálkově studovat chemii, vystudoval tedy i vysokou školu. Jedním z vynálezů, na kterém se podílel, byla výroba pěnového skla. Byla to lehká, černá, pórovitá hmota. V Kersku si tím dokonce izoloval dílnu. Výzkumu se věnoval až do důchodu. Jakmile dosáhl důchodového věku, tak se do Kerska definitivně přestěhoval. Do Prahy jezdil jen na otočku. Když si v Kersku koupil Hrabal v roce 1965 chatu, otec už tu byl zabydlený. Měl kamaráda, Josefa Kuchaře, který byl tesař, truhlář i zedník. Pocházel z moravského Sloupu. Vypracoval se podobným způsobem. Stal se specialistou na stěhování obřích staveb po kolejích, stěhoval i kostel v Mostě. Otec mu pomohl sehnat parcelu v Kersku, ve své době to zde byla nejkrásnější chatka. Pamatujete pana Kuchaře?

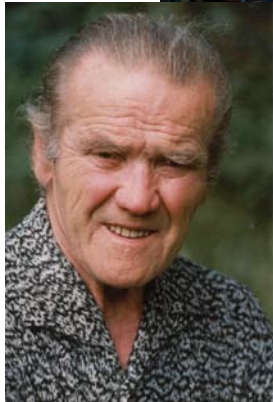
Samožřejmě, na našem domě dělal spoustu věcí, schodiště, zábradlí, venku plot. Ale vraťme se k vašemu tatínkovi. Tož, řekl pan Metek. Toto je věta z povídky, podle které usuzují, že tatínek pocházel z Moravy.

• Tatínek se narodil na Drahanské vrchovině (podobně jako Josífek Kuchař), mezi Boskovicemi, Blanskem a Brnem v hájovně. Přestěhovali se do Boskovic, kde bydlel jeho otec a potom do Němčic. Tam měl můj dědeček malou továrnu, kde dělali kování na dveře, okna apod. Kliky mívaly krásný design, nadčasový. Ještě mám pár vzorků schovaných. Před rokem 1948 továrničku děda sám zlikvidoval, aby mu ji nemohli znárodnit. Při restitucích tedy otec nemohl zbohatnout. V továrně získal otec pravděpodobně vztah k těmto věcem. Pak šel studovat onu strojní průmyslovku. Po válce se na strojní fakultu nevrátil a šel do Prahy. Od roku 1950 pracoval v Praze.

Ve filmu byly spojeny osudy pana Leliho a pana Metka do jedné role. Tuto postavu ztvárnil Jaromír Hanzlík. Byl váš tatínek na premiéře filmu? Co tomu říkal?

Milan Prokop v otcově dílně

Metoděj Prokop alias pan Metek

Tatínek se synem v Kersku

• Premiéra byla v Semicích v kině, otec tam samozřejmě byl. Asi osm let předtím vyšly povídky knižně. Když si tu svoji, která byla jen o něm, přečetl, tak řekl, že to ten Bogan přehnal. Levé boty... Říkal jsem mu, že je to umělecká nadsázka, to se nedá nic dělat. Do filmu se všechno nevešlo, tak se dvě postavy musely spojit do jedné.

...Tak tady je třicet bicyklů, prosím, chybějí řídítka a brzdy, ale nekupte to, když kus mě stál sto osmdesát korun... a tady se podívejte, tady visí, a já vám hned jednu dám, třicet šest včelkami posetých vest, sice se už nenosí, ale nosit se budou... chybějí knoflíky, chybějí dirky pro knoflíčky, protože krejčí, kterej je dělal,

se tak vozral, ale nekupte to, když jedna vesta mě přišla na šest korun padesát halířů... anebo tady! Co je v těch skříňkách, bedýnkách? Teodolity!...

Sběratelskou vášeň vašeho tatínka předvedl ve filmu Jaromír Hanzlík, když pozval pana Hrušínského, alias pana France k sobě domů. Scéna se natáčela u Kuchařů na chatě. Shromážd'oval váš tatínek opravdu nepotřebné věci se slovy: Nekupte to, když je to bylo tak výhodné? Byla to jeho slova?

• Byla to jeho oblíbená teze. Takový kauf. Nekupte to, když to bylo tak laciné. To byla skutečně jeho oblíbená věta. On jako technokrat přemýšlel, když viděl zdánlivě nepotřebnou věc, na co by se mohla hodit. A když ho to nenapadlo, tak stejně věděl, že jednou by se to hodit mohlo. Někdy pak dostal uklízeč záchvat, ...pokračování na další straně

řikal mu „debordelizace“. Ale jakmile něco vyhodil, pak říkal: „To jsem přesně věděl, teď bych to potřeboval.“ Takže někdy naopak, když byla železná neděle, tak vyrazil do ulic, aby si doplnil sbírku.

Jezdil jste za ním do Kerska tehdy i se svojí rodinou?

• Moc to nešlo, poněvadž místnosti na bydlení byly zastavěny součástkami strojů, ale vždy v létě jsme se mu s manželkou a malou dcerou tam tak na týden vešli. Někdy jsem přijel jen sám na jeden den, poněvadž spát se tam moc nedalo.

Pan Fiala - Leli vzpomíná, že bývala s vaším tatínkem legrace. Že k němu chodil pro radu nebo pro něco, co potřeboval, poněvadž míval všelicos. Byl v Kersku asi hodně oblíbený.

• Ano, ve svých sbírkách měl takové nástroje, které normální člověk v životě neviděl. Když někdo něco potřeboval, tak za ním šli a až když to neměl, tak to začali shánět jinde. Bohužel, spoustu těch zajímavostí se postupně poztrácelo, poněvadž to někdo třeba nevrátil, pak se na to zapomnělo... Vzpomínám si třeba na vrták sukovník nebo automat na broušení pásových pil. Hrabal, když ho viděl, tak ho to fascinovalo. Na prázdno točil klikou a ptal se: „Na co to je, Metoději?“ „No to je přeci automat na broušení a šraňkování pásových pil.“ Jednu pásovou pilu měl před chatou. Říkal, že cirkulárka mu připadá nebezpečná, tak měl pásovou pilu.

Toto všechno vám zůstalo?

• Když byl otec v důchodu, tak neměl sílu na všem už pracovat. Třeba taková řetízková dlabačka je naprosto speciální stroj, poměrně veliký, na vrtání oválných děr, třeba na žebřík. Tyto stroje pak prodal, zůstala nám jen pásová pila, soustruh a hoblovka. I když jsem stroje udržoval, bylo mi časem líto, že zarůstají brečťa-

nem, bydlí pod nimi ježci. Nakonec jsem i toto prodal. Soustruh jsem vyměnil, to by se otci líbilo, za auto Škodu 120.

...od stropu visely boty, vojenské bufy, a pan Metek chodil a hladil vršky holínek a jásal. Tak tohle jsem se překonal, jedna bota mě stála pět korun, umluvil jsem je... Povídám, Ale jak vidím, tak ty boty jsou všechny levé... No to je jasný, spráskl ruce pan Metek, musejí být levý, jinak byste je nemohl koupit tak lacino! Ale podívejte se! A sám na důkaz se vyzul, a natáhl si ty dvě levé holínky, ty bufy, a chodil tak nějak, jako by kulhal, jak auto, který má špatně seřizené reflektory, ale liboval si, A jak je v nich teplo, jako byste stál v teplý vodě!... tady si jednu vode mne vezměte...

Nemohu opomenout pěknou scénu z povídky, jak pan Hrabal dostal od vašeho tatínka dvě levé holínky, aby mu nezábly nohy u „verkštatů“. Jak to bylo doopravdy?

• Jedna z družek mého otce byla šéfová partiové prodejny. Takže otec z první ruky sehnal věci, které se běžně sehnat nedaly. Tohle bylo asi sedm párů obojetných pracovních bot, spodní část byla až nad kotník kožená a až pod koleno byl filcový návlek. Moc se v tom chodit nemohlo, protože tam bylo jedno, na kterou nohu si tu botu nasadíte. Jeden z těchto „párů“ věnoval panu Hrabalovi. Chození v nich vyžadovalo speciální trénink. Hrabal v nich opakovaně několikrát upadl, spadl na borovici. Pak se mu literárně pomstil, když napsal, že byly všechny levé.

Čemu se, pane Prokope, věnujete vy?

• Jsem učitel. Od roku 1979 učím na Středním odborném učilišti obchodu a služeb. Je tam spousta oborů, které souvisí s gastronomií, cukrář, pekař, kuchař, číšník, prodavač, ale také aranžér. Mám aprobaci na obor matematika-výtvarná

výchova. Kromě matematiky učím aranžování a propagaci, potažmo odborné kreslení a písmo. Už starý Ford říkal, že kdyby měl poslední dva dolary, tak dá jeden na reklamu. Aranžéři i dnes mají uplatnění.

Jistě patří film Slavnosti sněženek mezi vaše oblíbené.

• Ano, asi jako většina keršťáků se rád podívám i já. Vždy tam najdeme nějakou epizodku nebo detail, který nám dříve unikl.

Byl jste v době natáčení v Kersku?

Jen jsem se tam mihl. Za otcem ale přišel Menzel, Hrabal a Chaplinova dcera, která tady tehdy byla na návštěvě, a chtěli si tam natočit několik záběrů. Ptali se ho, asi napůl v legraci, jestli by si v tom filmu nechtěl nakonec zahrát sám sebe. Otec se z toho nějak vykroutil, že kdyby hrál on sám sebe, tak že by to žádná cenzura v tomto státě nepustila. Že by to neprošlo. Ty záběry od naší chaty nakonec ve filmu ani nebyly.

Bronislav Kuba

Ukázky použity z povídky Pan Metek, B. Hrabal: Slavnosti sněženek, foto: 2 x archiv rodiny, 1 x Jiří Kučera

Jaromír Hanzlík ve filmu Slavnosti sněženek

Zajímavá kniha

Kniha Společenský agent Jiří Mu-cha od britského spisovatele Charlese Laurence, který v současnosti žije ve Woodstocku ve státě New York, nás překvapivě přivádí i do Kerska.

...Projedeme průmyslovými předměstími a ocitneme se v krajině zemědělských družstev, která podle všeho neprosplávala, stejně jako celý komunismus. Když se blížíme k Nymburku, zase se objeví živé ploty, mlázi i tradiční nízké statky. Adresa, kterou máme, je osada Kersko 172, jenže na Janově mapě se nadá najít. Jana to nepřekvapí, protože tahle „osada“ je něco jako malý tábor... Zastavíme u hospody, zeptáme se na cestu a potom pokračujeme po silnici, která nás po třech kilometrech dovede na polní cestu. Ta se asi po kilometru vnoří do borového lesa tak hustého,

že je úplně pokrytá jehličím. Najednou Jan odbočí na prašnou cestu, která by byla po dešti jistě celá rozblácená. Vede stále rovně mezi chatkami rozloženými po obou stranách na čtvercových pozemcích, přesně vyměřených jako v centru nějakého průmyslového města. Zdá se, že na zahradách, kvůli nimž byl kdysi dávno vykácen kus lesa a kde stromy byly nahrazeny keři a záhony se zeleninou, se chaty postavené z tmavého dřeva pomalu rozpadají. Před pátravýma očima je chrání přerostlé živé ploty a pletivo. Viditelné číslo má jen málokterá z nich a za chvíli se ztratíme. Jan nakonec najde klub s tenisovými kurty, restauraci se stolky na terase a zastřešeným zřídlem, z něhož si muži i ženy berou minerální vodu do plastových nádob. Blíží se poledne, je vedro, a když

vystoupíme z auta, začnou se kolem nás rojit mouchy. Vyjde číšník a za chvíli přivede vedoucího, který Kamila Pixu zná a vysvětlí nám cestu k jeho chatě... Pixa si mě chvíli prohlíží, jako by zvažoval, jestli mě nemá vyhnat. Potom se otočí k Janovi s tím, že by raději mluvil česky. Slunce je vysoko a pálí, u stolku není slunečník, ale nezdá se, že by Pixovi vedro vadilo. Tvář i dlouhý nos má opálené dohněda a na nich tu a tam mateřské znaménko. Do čela mu padají jemné bílé vlasy. Je to statný muž s příliš velkýma rukama a chybějícím článkem na jednom malíčku...

Z doslovu Igora Lukeše: „Kniha čtenáři nabízí procházku dosud neprobádanými stezkami totalitního Československa. Není to právě příjemné čtení. Zsvěcení ihned poznají všechny hlavní postavy dramatu.“

Zájezd na divadelní představení České nebe

OÚ v Hradištku pořádá 3. října 2013 zájezd na divadelní představení do Žižkovského divadla Jára Cimrmana na nejnovější hru České nebe.

Vstupné 330 nebo 360 Kč + doprava autobusem 120 Kč (po 17 hodině z Hradištka, Kerska a ze Sadské). Konkrétní místa nástupu do autobusu a čas odjezdu bude upřesněn při koupi vstupenky. Vstupenky ke koupi: Jana Kubová, Kersko, tel.: 325 598 122.

Divadelní hra autorů Ladislava Smoljaka a Zdeňka Svěráka je složena tradičně ze semináře a vlastní hry. Potěší čitele tohoto divadla očekávaným cimrmanovským humorem, který vychází z aktuálního tématu – sestavování nebeské komise ze slavných Čechů, jejímž úkolem je rozhodovat o osudech uchazečů o místo v nebi. Titul prozrazuje dlouholetou zkušenost tvůrců, kteří s moudrou ironií prezentují dějiny Česka a české kultury.

text: Supraphon, foto: archiv divadla

Poznáte co je na fotografii?

V minulých Novinkách jsme uveřejnili soutěžní fotografii. Čtenáři měli poznat, co na ní je. Šlo o část nerezové trubky Svatojosefského pramene v Kersku, ze které vytéká minerální pramen. Byl to tak trochu chyták, poněvadž z trubky na fotografii nevytékalo nic, jen malá kapka. Fotografie byla pořízena v době odstávky pramene, kdy se opravovalo vnitřní zařízení. Předmět správně rozpoznala Dana Benešová z Kerska, čímž si vysloužila cenu v podobě knihy. Dnes jsme pro vás připravili novou soutěž. **Poznejte, kde se v obci nachází vyfotografovaný předmět.** Odpovědi zasílejte na novinky@hradistko-kersko.cz nebo napište na lísteček s vaší adresou a vhodte do schránky OÚ v Hradištku (schránka je i po dobu rekonstrukce OÚ v provozu) do konce listopadu. Tři výherce odměníme cenami.

Lesní ateliér Kuba připravuje
Pokud zavítáte od začátku listopadu až do Vánoc některý víkendový den do Lesního ateliéru Kuba v Kersku, můžete tam shlédnout výrobu tradičních lidových výrobků, jako je vyřezávání betlémů, dřevěných hraček, výrobu patchworku, živých adventních věnců a další řemesla. Můžete si vyrobit ozdobu na stromeček ze skleněných perlí, keramického anděla, uplést proutěnou misku, vystříhnout vánoční přání nebo vyrobit originální šperk. Oblíbená je i návštěva Mikuláše s Andělem a Čertíkem. Spisovatelka Zuzana Maléřová představí svoji novou knihu. Zručné pekařky a pekaři už nyní mohou trénovat na oblíbenou soutěž O nejlepší vánočku. Ve výstavní části ateliéru bude k vidění výstava prací různých výtvarníků na vánoční téma Anděl. Podrobný program na www.lesniatelierkuba.cz

Nohejbalový turnaj v Kersku

Letos o prázdninách se hrálo již po třicáté, a opět nám před turnajem nepřálo počasí. Všechna hřiště byla dlouho pod vodou a tak se nakonec hrálo alespoň na tenisových kurtech. Bohužel se to odrazilo i na účasti, ale rozhodně ne na kvalitě zúčastněných mužstev.

Všichni se utkali systémem každý s každým, a do semifinále postupovali čtyři nejlepší. V turnaji se objevili

všichni loňští medailisté, kteří se opět neztratil. Nedařilo se oslabeným Benicím, kteří obhájovali bronzové medaile, ale letos to prostě nešlo. Kersko v omlazené sestavě bojovalo o účast v semifinále, což se jim sice nepodařilo, ale pokud vydrží, v následujících letech o nich ještě uslyšíme. Do semifinále se probíjeli jak loňští vítězové nymburští Chaos, tak i druhý tým z loňska mužstvo Pastviště. A právě Pastviště, které jako jediné ani jednou neprohrálo, se po vítězství nad FC Vidláci, stalo prvním finalistou. Ve druhém semifinále si Chaos poradil s týmem Světlušky a mohl tedy obhájovat loňské vítězství. Pastviště však bylo proti a po výsledku 2:0 se po roční odmlce opět mohlo postavit na nejvyšší stupínek. Chaos tedy skončil na místě druhém a v souboji o třetí místo porazili Světlušky Vidláky a získali bronzové medaile, které nám i letos zhotovil a věnoval p. Kuba. Chtěl bych všem zúčastněným poděkovat za účast a fěr hru, divákům za povzbuzování a všem co nám pomáhali, zvláště pak restauraci U pramene, občerstvení na tenise a tenisům za pronájem kurtů.

text a foto: Jan Louda

Výsledky: 1. Pastviště, 2. Chaos, 3. Světlušky, 4. Vidláci, 5. Kersko, 6. Pivní obal, 7. Raptus, 8. Benice